

1 JUNI 1921.

No. 11.

26e Jaargang.

DE STER

**HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896**

Eenzaamheid is voor den geest, wat diëet is voor het lichaam.

Als Machthebbende.

(Slot.)

Zij waren niet uitgegaan een man te aanschouwen gekleed naar de heerschende mode, zij, die zachte gewaden droegen waren in de huizen der koningen, niet in de wildernis, noch in den kerker waar Johannes nu lag.

In Johannes hadden zij inderdaad een profet gevonden, ja, meer dan een profet. „Want,” bevestigde de Heere, „Ik zeg ulieden, onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan meerder dan Johannes de Dooper; doch die de minste is in het koninkrijk der hemelen, is meerder dan hij.”

Is er een grootere getuigenis noodig voor de indentiteit van den Dooper.

Andere profeten hadden de komst van den „Messias” voorspeld, maar Johannes had Hem gezien, Hem gedoopt en was dienstbaar voor Jezus geweest als een lichaam voor zijn meester.

Niettemin vanaf den dag dat Johannes begon te prediken tot den tijd dat Christus sprak, was het Koninkrijk des Hemels met kracht verworpen. Toch hadden al de profeten en zelfs de fundamenteele wet van Zijne komst gesproken en waren Johannes en Christus beide vele malen voorspeld geworden.

Betreffende Johannes, vervolgde de Heer, „En zoo gij het wilt aannemen, hij is Elia, die komen zou. Wie ooren heeft om te hooren, die hoore.

Het is ten zeerste belangrijk te weten, dat de aanduiding Elia, hier gebezigd door Jezus tot den Dooper, meer een titel is dan een persoonlijke naam en heeft geen betrekking tot Elia, den ouden profet, die den Thesbiet wordt genoemd. Velen, die de lofspraak des Heeren over den Dooper hoorden, verheugden zich, want zij hadden Johannes aangenomen. Zij hadden zich tot Jezus gekeerd als van den mindere tot den Meerdere, zooals van den priester tot den Hoogepriester, als van den held tot den Koning.

Maar ook Pharizeërs en Wetgeleerden waren er tegenwoordig, de klasse, die verscheidene malen door Johannes aangeklaagd was als addereengebroudsel en die den raad des Heeren hadden verworpen doordat zij weigerden acht te slaan op de roepstem des Doopers tot bekeering.

Om dit punt eenigszins te verduidelijken sprak de Meester door een gelijkenis. Hij vergeleek de ongeloovige en ontevreden generatie met wispelturige kinderen, die het maar niet met zichzelf eens kunnen worden, wanneer zij aan het spelen zijn. Eenigen wenschten een bruiloftsplechtigheid te vertoonen en ofschoon zij op de fluit speelden, wilden de anderen niet dansen of veranderen zij hun spel in een begrafenisprocessie en zongen zij klaagliederen, dan wilden de anderen niet weenen, gelijk de regels van het spel vereischten. Altijd bekritiseerende, steeds twijfelende, van nature lasteraars, hard van gehoor en gevoel, morden zij.

Johannes de Dooper was onder hen gekomen, zooals de profeten van ouds, stipt als een Nazariet.

Hij weigerde met de feestgangers te eten of met de vroolijken te drinken en zij hadden gezegd, „Hij heeft den duivel.”

En nu kwam de Zoon des Menschen zonder gestrengheid of kluzenaars-ideeën, etende en drinkende als ieder gewoon individu, een gast ten huize van het volk, een deelnemer aan de festiviteiten bij een bruiloft. Hij liet zich in met tollenaars en Pharizeërs en wederom traden zij op als beschuldigers, zeggende: „Ziedaar, een vraat en een wijnzuiper, een vriend van tollenaars en zondaren.”

De Meester verklaarde, dat een zoodanige tegenstrijdigheid en spotten met de heiligste zaken, zulk een tegenstand der waarheid, zekerlijk zoude verschijnen in het ware licht en de waardeloosheid van zoogenaamde wetenschap bekend zou worden. „Maar,” zeide Hij, „de wijsheid is gerechtvaardigd geworden van hare kinderen.”

Versmaad zijnde door de ongeloovigen keerde hij zich tot de niet waardeerende gemeenten en begon de steden, waarin hij de grootste werken gewrocht had en waar zij zich niet bekeerd hadden, te verwijten.

Matth. II 21 : 24. Wee u Chórazin! wee u, Bethsáida! want zoo in Tyrus en Sidon de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, zij zouden zich eertijds in zak en asch bekeerd hebben;

Doch ik zeg u: het zal Tyrus en Sidon verdraaglijker zijn in den dag des oordeels, dan ulieden.

En gij, Kapernaüm! die tot den Hemel toe zijt verhoogd, gij zult tot de hel toe nedergestooten worden; want zoo in Sodom de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, zij zouden tot op den huidigen dag gebleven zijn;

Doch ik zeg u, dat het den lande van Sodom verdraaglijker zal zijn in den dag des oordeels, dan u.

Naar het schijnt was Jezus moedeloos over het ongeloof der menschen, en zocht hij kracht in het gebed. Met een welsprekendheid, waarnaar men tevergeefs zoekt, behalve in de gemeenschap van Christus met zijn Vader, gaf hij uiting aan zijn innige dankbaarheid, dat God een getuigenis der waarheid aan de nederigen en eenvoudigen had geopenbaard en het den wijzen en verstandigen verborgen had.

Hij keerde zich weder tot het volk en drong opnieuw aan Hem en Zijn evangelie te omhelzen en Zijn uitnoodiging was een der grootste ontboezemingen van geestelijken gemoedstoestand, welke aan de wereld bekend is.

Matth. 11, 28-30. Komt herwaarts tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uwe zielen;

Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.

Hij bood ze aan om van zwaren arbeid tot vreugdevollen dienst te geraken, van schier ondragelijke lasten van kerkelijke afpersingen en traditioneele vormen tot de vrijheid van ware geestelijke aanbidding te komen, om in plaats van slavernij vrijheid te genieten, maar zij wilden niet.

Het evangelie, hetwelk Hij aanbood, was de belichaming van vrijheid doch niet van losbandigheid; het sloot gehoorzaamheid en onderwerping in, maar al stelde men zich dit voor als een juk, wat was dan zijn last in vergelijking met de tirannie, waaronder ze nu zuchtten?

Dood van Johannes den Dooper.

We zijn onkundig gelaten op welke wijze Johannes, terwijl hij in zijn onderaardsche gevangenis vertoefde, een antwoord op zijn vraag had ontvangen.

Zijn gevangenschap zou spoedig ten einde geraken, hoewel niet om wederom in vrijheid te worden gesteld hier op aarde. De haat van Herodias tegen Johannes groeide steeds aan.

Spoedig deed zich een gelegenheid voor om haar complot, tegen zijn leven, in daden om te zetten.

De koning richtte op den dag zijner geboorte een maaltijd aan, waaraan zijn grooten en oversten over duizend en de voornaamste mannen van Galiléa deelnamen.

Om de gelegenheid te verfraaijen kwam Salome, dochter van Herodias, maar niet Herodes, binnen en danste voor het gezelschap. Herodes en zijn gasten waren zoo bekoord, dat de koning het meisje verzocht hem te vragen wat zij begeerde en zwerde het haar te zullen geven, al was het de helft van zijn koninkrijk.

Zij verliet de zaal om haar moeder te raadplegen wat ze zoude vragen en na onderricht ontvangen te hebben, keerde zij weder met de afschrikkende vraag: „Ik wil dat ge mij nu terstond in een schotel geeft het hoofd van Johannes den Dooper.” De koning was verschrikt; na zijn ontzetting kreeg hij berouw, niettemin vreesde hij de vernedering, die zou volgen op de overtreding van zijn eed, welke hij in tegenwoordigheid van zijn hof afgelegd had.

Hij ontbood een scherprechter en gaf hem het noodlottige bevel; en Johannes werd oogenblikkelijk in den kerker onthoofd.

De beul bracht den schotel, met het spookachtige zegeteeken van de wraak der koningin, binnen. Het bloedige geschenk werd aan Salome overhandigd, die het met onmenselijke triomph naar haar moeder bracht.

Enige discipelen van Johannes namen zijn lichaam weg en legden

het in een graf; daarna brachten zij het bericht van zijn dood aan Jezus. Herodes werd hevig gekweld door den moord, welke hij bevolen had en wanneer hij later van de wonderen, door Jezus gewrocht, hoorde, werd hij bevreesd en zeide: „Johannes, die doopte, is van de dooden opgewekt en daarom werken die krachten in hem.”

Degenen, die met den koning van meening verschilden, antwoordde hij: „Deze is Johannes, dien ik onthoofd heb, hij is van de dooden opgewekt.”

Zoo eindigde het leven van den priester-profeet, den onmiddellijken voorlooper van den Christus.

Aldus werd de stem van hem die steeds roepende was geweest in de woestijn: „Bereid u voor de komst des Heeren,” gestild. Na vele eeuwen werd zijn stem wederom vernomen als die van een verlost en opgestaan wezen.

De aanraking zijner handen werd wederom gevoeld in de bedeeeling van volheid en herstel.

In de maand Mei van het jaar 1829 verscheen een opgestaan wezen aan Joseph Smith en Olivier Cowdery en diende zich aan als Johannes, van vroeger bekend als den Dooper; hij legde zijn handen op de twee jonge mannen en bevestigde op hen het priesterschap van Aäron, hetwelk de autoriteit bevat om het evangelie van bekeering en doop door onderdompeling tot vergeving der zonden, te prediken en te bedienen.

Vertaald door: NELLY VERMAAT.

De echtheid van de letterlijke opstanding bewezen.

Door Ouderling MELVIN. J. BALLARD.

Ik wil het 28e hoofdstuk lezen van Mattheüs:

„En laat na den sabbath, als het begon te lichten, tegen den eersten dag der week, kwam Maria Magdalena, en andere Maria, om het graf te bezien.

En zie, er geschiedde een groote aardbeving; want een Engel des Heeren, nederdalende uit den hemel, kwam toe, en wentelde den steen af van de deur, en zat op denzelfven;

En zijn gedaante was gelijk een bliksem, en zijn kleeding wit gelijk sneeuw.

En uit vrees van hem zijn de wachters zeer verschrikt geworden, en werden als dooden.

Maar de Engel, antwoordende, zeide tot de vrouwen: Vreest gijlieden niet; want ik weet, dat gij zoekt Jezus, die gekruisigd was;

Hij is hier niet; want Hij is opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft. Komt herwaarts, ziet de plaats, waar de Heere gelegen heeft.

En gaat haastiglijk henen, en zegt Zijnen discipelen, dat Hij opgestaan is van de dooden; en ziet, Hij gaat u voor naar Galilea, daar zult ge Hem zien. Ziet, ik heb het ulieden gezegd!

En haastelijk uitgaande van het graf, met vreeze en groote blijdschap, liepen zij henen, om het Zijnen discipelen te boodschappen.

En als zij henengingen, om Zijnen discipelen te boodschappen, zie, Jezus is haar ontmoet, zeggende: Weest gegroet! En zij tot Hem komende, grepen Zijne voeten en aanbaden Hem.

Toen zeide Jezus tot haar: Vreest niet; gaat henen, boodschapt mijnen broederen, dat zij henegaan naar Galilea, en aldaar zullen zij Mij zien.

En als zij henengingen, zie, eenigen van de wacht kwamen in de stad, en boodschapten den Overpriesters al de dingen, die geschied waren.

En zij vergaderd zijnde met de Ouderlingen, en tezamen raad genomen hebbende, gaven zij den krijgsknechten veel geld en zeiden: Zegt: Zijne discipelen zijn des nachts gekomen, en hebben Hem gestolen, als wij sliepen:

En indien zulks komt gehoord te worden van den Stadhouder, wij zullen hem tevreden stellen en maken, dat gij zonder zorg zijt.

En zij, het geld genomen hebbende, deden, gelijk zij geleerd waren,

En dit woord is verbreed geworden bij de Joden tot op den huidigen dag.

En de elf discipelen zijn henengegaan naar Galilea, naar den berg waar Jezus hen bescheiden had.

En als zij Hem zagen, baden zij Hem aan; doch sommigen twijfelden,

En Jezus bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde."

Een Belangrijke Gebeurtenis!

Deze korte maar schoone tekst is de herinnering van één van de gewichtigste, zoo niet *de* gewichtigste, gebeurtenis uit de wereld-geschiedenis. Haar beteekenis, haar ver-reikende invloed, heeft tot op heden den geest des menschen niet verhelderd. Slechts weinigen in die dagen hadden het voorrecht getuigen te zijn van deze gebeurtenis, en nog eenigen geloofden in haar beteekenis, terwijl het grootste deel der wereld in volkomen onwetendheid verkeerde van al hetgeen er gebeurde. Hoe groot en belangrijk de omstandigheden in verband met deze roemrijke gebeurtenis, ook waren, toch hebben we nog dezen toestand tegenover ons, dat slechts een klein gedeelte der menschheid verklaart in de werkelijkheid dier gebeurtenis te gelooven, of ervan te weten, of haar ware beteekenis of belangrijkheid te begrijpen. De meerderheid van God's Kinderen zijn in onwetendheid betreffende de opstanding, waaraan iedere ziel deel zal hebben, die geleefd heeft of nog zal leven op deze aarde.

Blijdschap was in de harten van degenen die geloofden, want de geschiedenis van het verleden had geen dingen geopenbaard gelijk deze. Door de eeuwen heen, begroeven zij hun dooden bij ontelbare millioenen en een stille vergezeldte het graf. Niemand was ooit onsterfelijk teruggekomen. Het is waar dat er eenige bijzondere voorvallen plaats grepen, daar waar de dood reeds bezit had genomen van sterfelijke lichamen; zij werden door de macht van God in den mensch, tot het leven teruggebracht; maar zij waren ten laatste gedoemd, gelijk allen, te sterven; en hun stemmen zouden voor altijd stil zijn, zoover als het hun bondgenooten in het vleesch betrof. Jezus zelf, bedienende onder de menschen had deze macht beoefend om diegenen die door den dood getroffen waren, weder tot het leven terug te brengen. Maar dat ééne, waarover Hij dikwijls sprak, in het bijzijn van Zijn discipelen, werd zelfs

door hen niet verstaan, toen Hij zeide: „Werp dezen tempel omver en in drie dagen zal Ik hem weder opbouwen.”

Gij zult misschien in uwe gedachten terugroepen, de gevoelens in de harten der discipelen die, na de kruisiging van den Christus, bijna in wanhoop alles opgaven. Een van hen zeide weer te gaan visschen en de anderen wilden met hem mee gaan. Zij waren niet op deze gebeurtenis voorbereid, ofschoon Jezus Christus bij verschillende gelegenheden er min of meer op gezinspeeld had. Zij kwamen met hun specerijen, met hun balsem, om verder zorg te dragen voor Zijn begrafenis, zich niet bereidende voor Zijn opstanding, maar bereid Hem aan de aarde toe te vertrouwen. Men kan zich niet verwonderen over hun eenvoudige daad, omdat zij nooit gehoord hadden dat iemand weer tot het leven terug kon keeren, om te leven in een onsterfelijken en heerlijken staat zooals door de opstanding van Christus voorgesteld werd. Maar zij waren allen heengegaan en stilte bleef heerschen. Dus, zeg ik, waren zij niet gereed voor de omstandigheden. Zij kwamen met hun eenvoudig, vertrouwend geloof om datgene te doen wat zij wenschten; om Zijn lichaam voor de begrafenis gereed te maken, en toen zij het graf ledig vonden en Hij er niet was, waren zij met droefheid vervuld.

Hetzelfde openbaart zich in het feit dat de vrouwen met den tuinman spraken, zeggende: „Waar hebben ze Hem neergelegd? Toon het ons, opdat wij kunnen waken bij Hem.” Nu was het groote uur gekomen, voorspeld door de profeten van ouds, dat, zooals wij allen in Adam sterven, wij allen in Christus zullen levend gemaakt worden. Hij was grooter dan zijn discipelen zelfs konden begrijpen; want terwijl zij Zijn macht zagen, waren er sommigen die twijfelden of Mozes niet een grooter karakter was, want de kracht van de overlevering had nog invloed op hunne geesten. Ik geloof, dat het om die reden was dat Petrus, Jacobus en Johannes, opgenomen werden op den berg met Jezus, en, afgezonderd van de rest der wereld, zagen zij een verheerlijking of herstelling van de macht en de heerlijkheid die den Heer Jezus Christus toebehoorde, vóór hij op de wereld kwam, en die verborgen was voor de wetenschap en de oogen der wereld, terwijl Hij vertoefde onder de menschen op aarde; datgene waarvoor Hij tot Zijn Vader bad dat het tot Hem zou mogen terugkeeren, toen hij zeide: „En nu verheerlijk mij, Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die ik bij U had eer de wereld was.” — een heerlijkheid die Hij verliet toen Hij ging leven te midden van menschen in het vleesch. Maar op den berg, in de tegenwoordigheid van Petrus en zijn broeders, keerde deze heerlijkheid weer; en toen hij schitterde door die macht, kwamen daar ook Mozes en Elia en in het bijzijn van die andere groote karakters straalde de Heer Jezus Christus boven hen uit, zoodat vanaf dat oogenblik zijn discipelen niet meer twijfelden wie of de grootste was. Nooit kwam er een zooals Hij! Hij zelf zeide, dat één in hun midden was, grooter dan alle profeten. Toch waren er veel van Zijn volgelingen die Hem niet geheel begrepen.

Zoo was dit een verrassende mededeeling die door den engel aan de vrouwen gedaan werd. Gij kunt daarom wel begrijpen, hoe het kwam dat Thomas, onvoorbereid gelijk de anderen, en een twijfelachtigen geest

bezittende, zeide: „Indien ik in Zijne handen niet zie het teeken der nagelen, en mijnen vinger steek in het teeken der nagelen en steek mijne hand in Zijne zijde, ik zal geenszins gelooven.” Aan dezen wensch werd voldaan en hij zeide dan ook, dat hij wist dat het Zijn Heer was.

Dit feit bracht van de lippen van den Verlosser der wereld deze wondervolle aankondiging: „Gezegend zijt gij, Thomas, omdat gij gezien en geloofd hebt,” en de gevolgtrekking; „maar zaliger echter zijn zij, die niet gezien hebben en nochtans gelooven.”

Dageraad van het Groote Plan (ontwerp).

Wel, mijn broeders en zusters, het was juist het begin, wat betreft die generatie, de dageraad van dat groote ontwerp, die wondervolle belofte die gemaakt werd, dat door Jezus Christus de machten des doods overwonnen en graf en dood te niet gedaan zouden worden. Zij hadden het niet geheel begrepen, noch waren zij ervan doordrongen, en wij zijn nog slechts kinderen, iets leerende betreffende de grootheid van die gebeurtenis, en na alles wat gezegd is geworden en de getuigenissen die gegeven werden, waarvan ik er één aangehaald heb — en er waren velen die dergelijke getuigenissen gaven, en Jezus Christus manifesteerde zich op een wijze die geen twijfel mogelijk maakte voor degenen die zulks aanschouwden, want Hij at met hen visch en honigraat en zeide hen Hem aan te raken, want zij dachten nog dat Hij een geest was: „Tast mij aan en ziet, want een geest heeft geen vleesch en beenderen, gelijk gij ziet dat Ik heb — een werkelijke persoonlijkheid, en even tastbaar als de Jezus Christus, Dien zij kenden toen zij met Hem omgingen, wandelende in het vleesch — toch, niettegenstaande deze getuigenissen, schijnen we verdere bewijzen noodig te hebben, want het is de opinie van vele eminente en aanzienlijke mannen die hun gedachten over dit onderwerp hebben laten gaan, dat, in zoover als het de opstanding betreft, en nog anderen, ten aanzien van deze eenvoudige, oprechte geschiedenis, en getuigenis, zijn in twijfel of Jezus Christus na zijn opstanding, leefde in een werkelijk tastbaar lichaam, of, zooals iemand het uitdrukte: „de opstanding was slechts de opheffing van Zijn geest uit Zijn lichaam, om daarna als een geestelijk wezen te leven, niet wonende in een tastbaar lichaam.”

Er is zulk een twijfel, zulk een onzekerheid, dat er méér noodig schijnt te zijn dan de wondervolle getuigenissen die men in deze geschriften kan vinden; en dit brengt mij tot iets waar ik met nadruk op zou willen wijzen, want mijn ziel is vol, dezen middag, van diepgevoelde dankbaarheid tot mijn Vader in den Hemel, dat ik niet alleen de getuigenissen heb van deze apostelen, die zelf ooggetuigen waren van Zijn opstanding, maar dat in deze laatste der dagen, onze Hemelsche Vader nieuwe bewijzen heeft willen geven en Zijn Zoon, den Heer Jezus Christus, ons verder kennis en licht geopenbaard heeft, waardoor twijfel die in de harten van de kinderen der menschen mocht zetelen, weggenomen zou worden. De groote bijdrage van de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, tot dit onderwerp is geen onbeduidend iets. Wij voelen dat het de grootste bijdrage is die ooit is gegeven, sinds het leven van de Apostelen van Jezus Christus. Deze kennis, dit licht, is,

denken we, van bijzondere waarde voor de wereld en zeker wel voor ons. Ik ben dankbaar mij met u, broeders en zusters, te verheugen in dit nieuwe licht en de kennis, betreffende het ver-reikende resultaat van de opstanding van den Heer Jezus Christus, niet alleen op de kinderen der menschen -- allen die geleefd hebben of nog zullen leven -- maar op de aarde zelf.

De Wereld heeft meer Licht noodig.

Ik kwam laatst onder den indruk van het belangrijke dat wij hebben en dat ook de wereld noodig heeft, doordat mijn aandacht getrokken werd door vijf vragen die door iemand gesteld werden aan 75 evangelie-dienaren. Dit gebeurde, als ik mij goed herinner, verleden jaar en ik nam van de antwoorden een paar, die de algemeene gevoelens aantoonde van de antwoorden die gegeven werden. Zij openbaarden de behoefte der wereld aan meer licht en kennis over dit en andere onderwerpen.

De vragen zijn :

1e. Wat is de zoogenaamde dood?

2e. Wat wordt er van het natuurlijk stoffelijke lichaam van een man of vrouw; hoe manifesteert het zich en zijn zijne toestanden in de toekomstige tijden?

3e. Zal de geestesmacht, ziel-geest-ego, weder gebruik maken van een natuurlijk stoffelijk lichaam en het controleeren?

4e. Wat zijn de toestanden van de zuigeling of het ontijdig geboren kind bij den zoogenaamden dood, hun toekomstig leven, woonplaats, zorg, vooruitgang?

5e. Accepteert u de beweringen in den bijbel als zijnde letterlijk of figuurlijk van beteekenis?

Hier zijn enkele der antwoorden. Ik zal de namen der betrokken personen niet geven, hoewel ze in mijn bezit zijn. Zij zijn eminentie mannen, ieder in hun eigen richting. De eerste zeide :

„Op de eerste vier vragen door u gesteld ben ik verplicht te zeggen, ik weet het niet.”

Een ander zeide :

„Ik geloof niet dat geest, ziel, verstand en ego weder gebruik en beheer zal hebben van en over een lichaam. Wat betreft de toestanden van het ontijdig geboren kindje bij het sterven, zijn toekomst enz., daar kan ik niets van zeggen.”

Nog een ander zegt :

„Uwe vragen zouden alle wetenschappelijken, Filosofen en Theologen tezamen verlegen maken. Niemand kan daarop antwoorden. Ik kan slechts gissen.” En dit was wat hij giste : „Het lichaam verliest zijn samenstelling en daardoor zijn individualiteit voor eeuwig! Dit is een armzalige gissing.”

Weer een ander antwoordt :

„Wat de eerste vier vragen betreft moet ik zeggen : Ik weet het niet!”

(Wordt vervolgd.)

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. GILLYWHITE.

Assistent:
O. BRAINICH.

De Gewichtigheid van het Heilige Avondmaal.

(Slot.)

Het Avondmaal dkwijls en met den rechten geest te gebruiken, is een groot behoedmiddel tegen afval, omdat de Heiligen die zulks doen, zich den Heere altijd zullen herinneren, en, volgens Zijne belofte, Zijnen Geest altijd bij zich zullen hebben. Maar het onwaardiglijk te nuttigen, sleept vreeselijke gevolgen na zich. Geen Ouderling kan zijn plicht doen en toestaan dat personen die bij zijn weten niet recht gevoelen en handelen, van die verordening gebruik maken.

Wij hopen dat de gewichtigheid van het Avondmaal door de Heiligen meer en meer zal beseft worden; want, waar het behoorlijk gewaardeerd wordt, moet geest en macht aanwezig zijn. Het doet er niet toe, hoe klein de Vertakking der Heiligen moge zijn, die de noodzakelijkheid inziet om het Avondmaal des Heeren met reïne en heilige verlangens te nuttigen, zich daarbij den Heere herinnerende, zal vol leven en geloof zijn; zij moet groeien. En wij kunnen hem verzekeren, dat, hetzij personen of Vertakkingen, Ouderling of lid, sterk of zwak, allen die met bittere en liefdelooze gevoelens in hunne harten, het „lichaam en bloed des Heeren" nuttigen, den Geest moeten verliezen en tot ongelooft verkwijnen.

(„Mill. Star".)

De dagen der schepping.

De profeet Mozes gaf den kinderen Israëls een beschrijving der schepping, overeenstemmend met hun verstand en in taal welke zij verstaan konden; meer in denzelfden weg zooals ouders hun onderzoekende kinderen de dingen verklaren. Ook de Heere zelf sprak tot Zijn volgelingen in gelijkenissen; en toch, deze eenvoudige vertellingen bevatten de waarheid.

Toen de schrijver van dit artikel nog een zeer jong lid van de kerk was, werd hem eens door een ouderling gevraagd: „Geloofst gij dat de geschiedenis der schepping, als verteld door Mozes, letterlijk moet verstaan worden?"

Deze vraag bracht mij zeer tot nadenken over dit onderwerp, onderzoekend naar de waarheid welke ik weergaf in een artikel, „De Heere formeerde den mensch uit het stof der aarde." (Millennial Star, 1918, pag. 419). Maar ik wenschte ook te weten hoe deze wereld gemaakt was.

Ik zal dit trachten duidelijk te maken door de leeringen van den grooten modernen profeet, Joseph Smith, wat de Heere geopenbaard heeft omtrent de schepping onzer schoone planeet, „moederaarde," Idumea.

Een meer duidelijker verslag der schepping dan den Bijbel bevat de Parel van Grootte Waarde, daar de eerste door vele vertalers bewerkt is. Mozes, een van de grootste astronomen, moet beter geweten hebben hoe deze aarde geschapen werd, evenals Enoch, Job en Abraham.

Hera was deze wondervolle wetenschap geleerd door God door middel van den Urim en Thummim; want wij vinden in zijn geschriften bewijzen dat deze wetenschap omtrent de bewegingen en bestaan der celestiale lichamen, hun tijd en getijden, ver onze tegenwoordige wetenschap vooruit was, ofschoon zij eenige zeer volmaakte telescopen, spectroscopen en de hulp der fotografie bezitten, want hij was onderwezen door den Schepper zelf en geboden deze dingen aan de Egyptenaren te onderwijzen.

Het werd geleerd door theologen, dat de Heere de aarde formeerde uit niets en in zes dagen van vier en twintig uren, of honderd en vier en veertig uren. Maar dit standpunt werd ingenomen door een afvallige geestelijkheid en niet door de erkende dienstknechten van den Heiligen God, die de sleutelen houden tot de geheimenissen Gods; „Het is het Heilige Priesterschap dat den sleutel houdt van de verborgenheden des koninkrijks, zelfs den sleutel van de kennis van God” (Leer en Verbonden 84-: 19).

Tot Abraham gaf de Heere een gezicht van de meest heerlijke en verlichte luister van den voorbestaanden staat van de hoogste geesten, vóór deze wereld geformeerd werd, en van den tijd voor de geesten aangebroken, om hunne geestelijke lichamen te sluiten in tabernakelen van vleesch en beenderen, toen een raad gehouden werd in welke besloten was een aarde te organiseeren waarop zij konden wonen en een stap vooruit konden maken en hun tweede staat konden ingaan; wanneer het aardse leven met al zijn behoeften was ontworpen en zijn grenzen waren getrokken, de regeerders van God's koninkrijk gekozen waren en het plan der verlossing was voor-verordineerd: „De Heere nu had aan mij, Abraham, getoond de intelligenties, die georganiseerd waren eer de wereld was; en onder al dezen waren er velen van de edelen en grooten;

En God zag deze zielen, dat zij goed waren, en Hij stond in hun midden, en Hij zeide: Deze zal Ik tot Mijne regeerders maken; want Hij stond onder diegenen die geesten waren, en Hij zag dat zij goed waren; en Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt een hunner; gij waart gekozen voor gij geboren waart.

En er stond een in hun midden, die aan God gelijk was, en Hij zeide tot diegenen, die met Hem waren: Wij zullen nederdalen, want er is aldaar ruimte, en wij zullen van deze stoffen nemen, en wij zullen eene aarde maken waarop dezen kunnen wonen;

En wij zullen hen hiermede beproeven, om te zien of zij alle dingen willen doen, hoedanig ook de Heere hun God aan hen zal gebieden.” (Boek van Abraham, Paarl van Grootte Waarde 3 : 22-25).

Merk deze beteekenisvolle woorden op, die voortkomen van de lippen van den grooten Schepper der werelden: „Wij zullen van deze stoffen nemen, en wij zullen een aarde maken waarop dezen kunnen wonen.”

Let duidelijk op, het was niet uit niets, maar van materiaal dat reeds bestond, hetwelk geschikt was om een aarde te vormen of te organiseeren, waarop menschen konden wonen, met al de volstrekt noodzakelijke stoffen voor voedsel, kleeding en gemakken om het leven tot een volmaakt geluk te maken en des menschen hart te vervullen met blijdschap en dankbaarheid, en aanbidding tot hun wijzen Schepper!

Mozes, van gedaante veranderd zijnde, sprak met den Heere van aangezicht tot aangezicht en de Heere zeide tot hem: „En ontelbare werelden heb ik geschapen; en ik schiep hen voor mijn eigen doeleinde.

Want zie, er zijn vele werelden, die voorbijgegaan zijn door het woord Mijner macht.

En als eene aarde zal voorbijgaan . . . , zoo zal er eene andere komen.”

Hier leeren wij een groote waarheid, dat wanneer een aarde zal voorbijgaan, zoo zal een andere in bestaan komen.

Mogea wij niet redelijk vermoeden dat van de materialen van zulke werelden onze kleine aarde gemaakt is?

Dat de verschillende samenstellingen, zooals wij die waarnemen in de aardkost, of zooals zij genoemd worden de „steenen boeken” — de rotsen, de steenkolen en de mineralen; systematisch tezamen zijn gebracht, in overeenstemming met de behoeften der inwoners voor dewelke zij gemaakt is? Bij voorbeeld, het was den Grooten Jehova, die deze wereld formeerde, bekend, welk een vruchtbaren grond en minerale weelde de landstreken en bergen van Utah bevatten, toen Hij president Brigham Young inspireerde om de kale plaats in den Zoutmeer-vallei uit te zoeken voor een vergaderplaats voor de Heiligen; daar het aan president Young zelf onbekend was. De statistieken hebben aangetoond, dat Utah staat in de tweede plaats onder de Unie in de voortbrenging van zilver, zeven in de voortbrenging van goud, met steenkolen en zout genoeg om haar inwoners voor honderd jaren te voorzien; de vruchtbaarheid van den grond is ook ongeëvenaard.

De vraag is opgeworpen: Waarom zou de Heere werelden scheppen om hen slechts weder te verwoesten en andere werelden van hen te vormen? De Heere zeide: „En voor mijn eigen doeleinde heb Ik deze dingen gemaakt!” Juist voor het aangewezen doel; sommige werelden zijn bereid om zekere materialen voort te brengen — zij zijn noodzakelijkerwijs niet noodig om bewoond te zijn — zooals graniet, marmer, steenkolen, ijzer, zilver, goud enz., om de noodige geschiktheid te verkrijgen, waarvan de Schepper vooruit wist dat volstrekt noodzakelijk was voor de inwoners voor wie de planeet ontworpen was. Bij voorbeeld, steenkool heeft altijd bestaan, doch de mensch wist het niet te gebruiken zooals nu en men gebruikte hout voor brandstof. Brigham Young vertelt ons dat het drie dagen duurde om een wagen met hout te laden en het naar beneden te rijden om zijn familie brandstoffen te verschaffen. Eenige van de broederen zeiden, „Wat zullen wij doen als al het hout opgebruikt is?”

Wel, de Heere verordende aldus de gedachten door welke de ontdekking en gebruik van steenkool tot stand gebracht werd en de uitge-

strekte steenkolenstreken in 'Utah' en elders werden opgespoord en ontwikkeld

Nu komen we tot de vraag, hoe lang duurde het deze wereld van ons te organiseren? Mozes' verhaal der schepping vertelt ons: „Want in zes dagen maakte de Heere den hemel en de aarde, de zee en alles wat daarin is.”

In het boek van Abraham lezen wij: „En de Heere zeide tot mij, door de Urin' en Thummim, dat Kolob volgens de wijze des Heeren was, met betrekking tot de tijden en seizoenen van hare omwentelingen; dat eene omwenteling één dag voor den Heere is, volgens Zijne manier van rekening, dit is één duizend jaren volgens den tijd van die, waarop gij staat. Dit is de rekening van den tijd des Heeren, volgens de rekening van Kolob.” (Paarl van Groote Waarde, boek van Abraham 3:4).

Dat is, een dag volgens de rekening van den tijd des Heeren, is gelijk aan duizend jaren of 365,250 dagen, zooals wij het verstaan. Wij zijn in school onderwezen dat de omtrek der aarde ongeveer 24,000 mijlen bedraagt en dat de aarde vier en twintig uur noodig heeft om één omwenteling om haar as te volbrengen. Maar dit groote celestiale lichaam Kolob is van zulk een enorme afmeting, dat het een duizend jaar noodig heeft om één omwenteling te volbrengen en deze tijdsduur is als een dag bij den Heere. In overeenstemming met deze uitlegging nam het zes duizend jaren om onze planeet te organiseren.

Wanneer wij de machtige veranderingen aanschouwen die plaats grepen gedurende groote aardbevingen, de verwoesting gebracht over het landschap, in 't bijzonder in Amerika, ten tijde der kruisiging, in slechts weinige uren: of de veranderingen ten tijde der vloed toen het in honderd en negentig dagen voortdurend regende en de geheele aarde, zelfs de hooge bergen, bedekt werden door de golven; of in de dagen van Peleg toen de aarde verdeeld werd, en denk aan de machtige veranderingen welke zullen plaats grijpen gedurende de duizendjarige regeering des Heeren, wat dan kan niet volbracht worden in zes duizend jaren?

De groote profeet der laatste dagen zeide eens: „Deze wereld is gemaakt van verbroken planeten en hervormd of opgebouwd tot deze aarde waarop wij nu leven.”

Welk een schoone en redelijke waarheid werd hier geopenbaard door dezen ongeleerden jongeling van de binnenlanden van Amerika! Zekerlijk hij was onderwezen door Hem, die de Schepper is van de hemelen en aarde, zelfs de Groote Jehova! Hoort het, gij geleerden en wijzen, gij theologen, die zegt er is geen nieuwe openbaring noodig, waardoor de mensch kan profeteeren! Of gij evolutionisten, waarom maakt gij des Heeren woord belachelijk en neemt toch twijfelachtige theoriën aan eenvoudig omdat zij doorgaan bij wijze van wetenschap?

Het is blijkbaar op natuurkundige feiten berekend dat deze aarde honderd millioen jaren oud is. Toen zulk een enorme periode van tijd geopperd werd door studenten der rotsen — of de steenen boeken, een groote strijd ontstond tusschen hen en de geestelijkheid in de verdediging van het eerste hoofdstuk van het boek Mozes; welke vele jaren duurde, zelfs tot het zestigste der laatste eeuw. Toen de mist opgehelderd was

en de geologische studie het feit bevestigde, dat deze wereld niet gemaakt was in honderd vier en veertig uren, zooals de moderne theologie het hebben wilde, namen de theologen hun toevlucht tot de passages in de Schriften welke zeggen: „Dat duizend jaren bij de menschen is als een dag bij God.” Dit evenwel bepaalt niet voldoende den tijd om de proeven en feiten, welke de geologie voortzet, te aanvaarden; het woord „dag”, zooals in de Schriften gebruikt, zeggen zij nu, beteekent een onbepaalde tijds-periode

Maar de verklaring van den Profeet Joseph Smit, dat onze aarde georganiseerd werd van verbroken planeten bevat van beide theorieën, zoowel van de geestelijkheid als van de wetenschap.

Het materiaal waarvan deze aarde is samengesteld, zooals de rotsen, de steenkolen, de metalen en het bouwland kunnen honderden of miljoenen jaren oud zijn en kunnen toch in zes duizend jaren geordend en gemodelleerd zijn tot deze onze aarde. Het is betoogd door hen die het Bijbelverslag der schepping belachelijk vinden, dat men een groote dosis geloof moet bezitten om dit verslag aan te nemen. Dit mag waar zijn, en hier is een illustratie, hoe een nieuwe zon of ster geboren wordt, voorgesteld door een professor in de astronomie, hetwelk een sterk geloof vereischt om het te accepteren.

Den 25en Februari 1912 verscheen in een Londensch morgenblad de volgende paragraaf:

„Hoe nieuwe sterren geboren worden, werd onlangs verklaard door Prof. A. W. Bickerton van de „Royal Institution”, in de eerste twee lezingen over „De nieuwe astronomy.” Prof. Bickerton, die door het Nieuw-Zeeland Gouvernement werd uitgezonden om aan de wetenschappelijke mannen in dit land (Engeland) zijn theorie uit te leggen over de geboorten der werelden, zeide dat nieuwe sterren door zonnen-botsingen geboren worden. De schok van twee tegen elkander stootende zonnen, zeide hij, loopt uit op de formatie eener nieuwe zon. Zulke botsingen zijn niet toevallig en gebeuren niet in 't wilde weg. Zwaartekracht is inbegreper onder het aantal werkingen welke bijdragen tot het ontwikkelen van botsingen; voordat zonnen in botsing komen, vallen zij naar elkaar en verkrijgen een snelheid voor honderden jaren. De kolossale snelheid aldus verkregen, wordt plotseling gestopt door de tegen elkander stootende deelen en veranderen in vuur. Dus in een uur is een nieuwe ster geboren, ontplofbare kracht doet haar ontwikkelen en zij zet haar diameter uit met een snelheid van miljoenen mijlen per uur.”

Prof. Bickerton, sprekende over „Nova Persei”, de nieuwe ster der nieuwe eeuw, zeide dat zij zoo schitterend was, dat niets aan haar gelijk gezien was gedurende drie honderd jaren. Zij was drie duizend maal schitterender als de zon. En al zulke theorieën worden geaccepteerd als een feit, juist omdat zij gaan onder de gedaante van wetenschap. Indien godsdienst, of liever ware godsdienst, geloof eischt, dan is zekerlijk een groote verbeeldingskracht noodig om vele theorieën te gelooven voorgedragen door wetenschap.

De nevelachtige hypothese van ouden datum schijnt in ongebruik te

raken door een nieuwe theorie, die geaccepteerd blijkt te worden onder de wetenschap. Het is als volgt:

„Tusschen Jupiter en Mars is een kolossale gaping in dewelke een talloos leger kleine celestiale lichamen zijn verspreid; zij worden „Planetoïds” genoemd, zoo genoemd omreden hun betrekkelijk kleine omvang. Het bestaan van dit leger kleine celestiale lichamen, welke in elliptische wijze om de zon bewegen, kunnen stukken van eenige grootere planeten zijn, welke in botsing gekomen zijn met andere celestiale lichamen, verklaren sommigen der leidende astronomen. En wederom; dat deze stukken, door magnetische aantrekkingskracht en andere oorzaken, zich gevormd hebben tot ronde werelden of planeten.”

Deze theorie werd slechts een zestien jaren geleden ten berde gebracht.

Apostel P. P. Pratt zegt dit in de „Sleutel tot Godgeleerdheid”: „Mozes kwam, hij kende zijn God en wilde gaarne de menschheid geleid hebben, om Hem eveneens te kennen en Hem van aangezicht tot aangezicht te zien. Maar zij konden Zijne hemelsche wetten niet ontvangen, noch Zijn tegenwoordigheid verdragen. Aldus was de heilige man weder gedwongen het verledene met het geheimzinnige te omhullen en in het begin zijner geschiedenis aan den mensch een aardschen oorsprong toe te schrijven.

De mensch als een baksteen uit de aarde gevormd! De vrouw uit een rik vervaardigd!”

Het is het priesterschap dat „houdt den sleutel van de verborgenheden des koninkrijks, zelfs den sleutel van de kennis van God; daarom is de macht van goddelijkheid in de verordeningen daarvan geopenbaard; en zonder de verordeningen daarvan, en de autoriteit van het Priesterschap, is de macht van goddelijkheid aan den mensch in het vleesch niet geopenbaard.” (Leer en Verb. 84 : 19-21). Zekerlijk, de Heere zal geen ding doen of Hij maakt het bekend aan Zijn dienstknechten, de profeten.

Verslag van de Luiksche Conferentie.

De halfjaarlijksche conferentie te Luik, België, werd den 5en Mei gehouden en begon met een vergadering om 2.30 n.m. Er was een goede opkomst van ongeveer 100 personen, waarvan 40 vreemdelingen.

De eerste vergadering werd aangevangen met het zingen van het lied: „Nous repandons des Semences”, waarna gebeden werd door broeder Victor Pirotte. Vervolgens werd gezongen: „O, mon Père!”

Ouderling Royden, E. Weight, secretaris van de Nederlandsch-Belgische Zending, was de eerste spreker. Hij vestigde de aandacht op de profetieën welke de beproevingen bevatten, die de geloovigen zouden overkomen in de laatste dagen, en vermaande hen door dit alles heen getrouw te blijven.

Hierna werden de autoriteiten der Kerk voorgesteld en goedgekeurd. De tweede spreker was broeder Charles Devigneux.

Een kwartet zong: „The Penticost”.

Ouderling Karl M. Richards, werkzaam als zendeling in deze vertakking, was de laatste spreker. Hij sprak over de belangrijkheid van verschillende getuigenissen der waarheid en haalde o.a. het getuigenis aan van den Gouverneur van Arizona als gegeven in „De profetieën van Joseph Smit en hun vervulling”. Hij gaf zijn getuigenis en noodigde de aanwezigen tot onderzoek uit.

Na het zingen van lied „Le Temps” werd deze vergadering gesloten.

De avond-vergadering werd om 7 uur geopend met het zingen van „La bonne Nouvelle”. Gebeden door broeder Heli Jeuris en vervolgens gezongen „Quand règne l'amour”. Daarna sprak Ouderling A. Dalebout. Hij gaf een kort verslag van de wijze waarop hem het Evangelie bereikte en gaf in duidelijke woorden weer, dat, hoe God ook werkte, Hij zond de menschen altijd naar Zijn dienstknechten om de verordeningen van het Evangelie te ondergaan.

De volgende spreker, Ouderling Alvin. S. Nelson, president van de Luiksche conferentie. Deze toonde aan, dat God is een God van orde en dat Hij daarom ook niet de organisator kon zijn van al de verschillende kerken op aarde.

Door gehoorzaamheid aan de wetten des Heeren kunnen wij die vrede verkrijgen, waar wij allen naar zoeken.

De zendingen der Kerk zijn de hoogst betaalde werkers in de wereld, niet in geld, maar in geluk, de vrucht zijnde van hun gehoorzaamheid aan de geboden van God.

Het koor zong „The Day of the Lord”.

Ouderling John. P. Lillywhite, president van de Nederlandsch-Belgische Zending, was de voornaamste spreker dezer conferentie.

De organisatie der Kerk is de grootste in de wereld, want zij is voortgedragen door mannen van God geroepen.

Allen, die het Evangelie van Christus willen gehoorzamen, zullen zalig worden, want het is het volmaakte plan tot zaligheid.

Door de goddeloosheid des menschen was dit Evangelie van de aarde verwijderd, maar hersteld in dezen laatsten tijd.

Thans wordt het tot natiën der wereld gebracht als één zegen.

De conferentie werd geëindigd door het zingen van het lied „Doxologie”.

Dankzegging bij monde van broeder Charles Devignez.

Overleden.

Zuster Gerritina, Henderika ten Hoeve is den 25en April te New-York overleden. Voor korten tijd nam zuster ten Hoeve en haar man afscheid van haar kinderen om naar Zion te vertrekken. Allen waren vol goeden moed. In de toekomst zouden ook zij, die nu achter moesten blijven, hun ouders volgen. Welk een heerlijke toekomst! Ouders en kinderen tezamen in het land hetwelk de Heere terzijde gezet heeft voor Zijn kinderen om te vergaderen. Heerlijk in de toppen der bergen; daar, waar het Huis des Heeren gebouwd werd. Zien de vervulling van des Heeren woord, gesproken door Jesaja den profeet. Blijde stem-

ming als van hen, die zich verheugen in de opkomende zon op een schoonen zomermorgen. Doch, zooals ook de zon des zomers verduisterd kan worden door een voorbijgaande wolk, kwam ook deze gelukkige familie een donkere wolk hun blijde stemming verduisteren. Maar ook deze wolk is een voorbijgaande. Zuster ten Hoeve was immer een goede strijdster in God's Koninkrijk. Haar werk gaat voort al is het in een andere sfeer.

Moed, gij die achterblijft in dit leven!

Uw vrouw, uw moeder zal eenmaal dezelfde stof opnemen die zij nu afgelegd heeft en leven in Zion.

Blijft ook gij getrouw en gaat moedig voort. De zon is verduisterd door een wolk, een zeer droevige wolk, maar zij blijft schijnen en de toekomst zal haar warme, lieflijke stralen u doen gevoelen.

Zuster ten Hoeve werd gedoopt den 31en December 1898 door Ouderling C. Weston en den 1en Jan. 1899 door denzelfden ouderling bevestigd.

Van Amsterdam kregen wij bericht van het overlijden van zuster Elizabeth, Margaretha Hellingman. Zij werd geboren den 28en October 1837 te Amsterdam en aldaar gedoopt den 18en October 1895 door Ouderling W. D. Bingham. De bevestiging geschiedde door Ouderling A. W. C. L. Keiholz.

Ontslagen.

Ouderling Willem Woltjer is den 6en Mei eervol van zijn zending ontslagen. Hij was werkzaam eerst te Arnhem als conferentie-president en later als assistent-redacteur van „De Ster”.

Ouderling Jan J. Roothoff is eveneens op denzelfden datum eervol van zijn zending ontslagen. Hij werkte te Amsterdam, Groningen en Arnhem. In laatst genoemde stad als conferentie-president.

INHOUD.

Als machthebbende . . .	Blz. 161		De dagen der schepping .	Blz. 169
De echtheid van de letter- lijke opstanding bewezen	„ 164		Verslag der Luiksche- conferentie	„ 174
De gewichtigheid van het Heilige Avondmaal . . .	„ 169		Overleden	„ 175
			Ontslagen	„ 176

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.